

Limbo

Stegen är tunga nu

För blev tio år äldre på en dag

Jag vet att man får större hjärna när man blir äldre

Men hjärnan blev inte äldre

Inte den delen som fattar att man inte fattade ett skit förut

Utan delen som gör dom sakerna man dör av för att känna att man lever och man glömmer och man gör dom igen

Delen som vill uppåt framåt ut

Blev äldre

Och jag stagnerar

Nytt cement på Tjustgatan och jag känner inte igen mig

För jag var en del av det gamla

Jag är centrerad och utspridd samtidigt

I symbios med ingenting

Lever jag i ett vakuum

Allt är på låtsas och det kanske aldrig blir på riktigt igen

Men hur vet vi vad som är riktigt

Förutom att det är lite suddigare nu

Kroppen känns inte och känslorna har svalnat

Men hjärtat slår

Snabbt och hårt

I mitt limbo är slagen det enda som är verkligt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bluesrunthegame med Poeter.se id #232354 innehar upphovsrätten